

prima instanță: V. Jomiru-Niculiță
Judecătoria Chișinău (sediul Rîșcani)
instanța de apel: A. Bostan V. Negru, A.Pahopol
(Curtea de Apel Chișinău)

dosarul nr. 2ra-402/18

ÎNCHEIERE

14 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Oleg Sternioală
Mariana Pitic
Iurie Bejenaru

examinînd chestiunea admisibilității recursului declarat de Timotin Gheorghe,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de „Termoelectrica” Societate pe Acțiuni împotriva lui Timotin Gheorghe, intervenient accesoriu Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 20 cu privire la încasarea datoriei,

împotriva deciziei din 17 octombrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respinsă cererea de apel depusă de Timotin Gheorghe și menținută hotărîrea din 01 martie 2017 a Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani),

c o n s t a t ă

La 19 septembrie 2016 „Termoelectrica” SA a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Timotin Gheorghe și Timotin Vadim, intervenient accesoriu Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 20 cu privire la încasarea datoriei.

În motivare acțiunii a indicat că la 02.10.2006 între „Termoelectrica” SA și ÎMGFL nr. 20 a fost încheiat contractul nr.6020 privind livrarea energiei termice în apă caldă, unde ultimul și-a asumat obligația de a achita lunar plata pentru utilizarea energiei termice furnizate.

Din cauza neonorării obligațiilor de plată, la data de 07.07.2016 datoria ÎMGFL nr. 20 față de „Termoelectrica” SA pentru consumul de energie termică a constituit suma de 27 627 684,76 lei.

A invocat reclamantul că în caz de neachitare de către consumatori a sumelor datorate, ÎMGFL nr. 20 este în drept să acționeze în judecată pentru încasarea datoriei și chiar are obligația de o face pentru a stinge creanța sa față de „Termoelectrica” SA din contul achitărilor efectuate de către consumatorii restanți.

Din lipsa mijloacelor financiare pentru achitarea taxei de stat și altor cheltuieli de judecată, ÎMGFL nr. 20 nu a acționat în judecată consumatorii restanți, inclusiv pîrîții Timotin Gheorghe și Timotin Vadim, pentru încasarea datoriei

privind consumul energiei termice în sumă totală de 36 820,06 lei pe perioada decembrie 2005 - aprilie 2016.

În consecință, ÎMGFL nr. 20 a omis exercitarea drepturilor sale, fapt care îl pune în imposibilitate de a achita creanțele sale față de „Termoelectrica” SA. În baza contului personal, deschis la ÎMGFL nr. 20 pe numele pîrîților, ultimii au acceptat prestarea și au beneficiat de servicii comunale în volum deplin, fără întreruperi, în conformitate cu normele și tarifele în vigoare. Conform informației privind situația despre achitarea serviciilor locativ-comunale, Timotin Gheorghe și Timotin Vadim domiciliați în apartamentul nr. xxxxx, pentru perioada decembrie 2005-aprilie 2016 au acumulat o datorie la plata energiei termice în mărime de 36 820,06 lei.

Consideră că obligațiunea de achitare a costului serviciilor prestate de energie termică urmează a fi pusă în sarcina beneficiarilor, în speță, Timotin Gheorghe și Timotin Vadim, care au negat în totalmente obligațiile de plată.

Pînă la momentul înaintării acțiunii în instanța de judecată, pîrîții nu au întreprins nici o acțiune privind stingerea datoriei pentru energia termică. Astfel, exercitînd acțiunea oblică, „Termoelectrica” SA exercită, de fapt, acțiunea debitorului său ÎMGFL nr. 20 și drept efect al acțiunii oblice este încasarea din contul pîrîților Timotin Gheorghe și Timotin Vadim în beneficiul ÎMGFL nr. 20 a datoriei pentru consumul energiei termice în sumă totală de 36 820,06 lei pentru perioada decembrie 2005 - aprilie 2016.

A solicitat încasarea în mod solidar din contul lui Timotin Gheorghe și Timotin Vadim în beneficiul ÎMGFL nr. 20 a datoriei pentru consumul energiei termice în sumă totală de 36 820 lei pentru perioada decembrie 2005 – aprilie 2016.

În ședința de judecată reprezentantul reclamantului Puiu Igor și-a concretizat cerințele, solicitînd încasarea datoriei doar din contul lui Timotin Gheorghe, invocînd că acesta ar fi unicul proprietar al apartamentului sus-menționat.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău (sediul Rîșcani) din 01 martie 2017 acțiunea a fost admisă parțial. S-a încasat de la Timotin Gheorghe în beneficiul ÎMGFL nr. 20 suma de 18 317,09 lei cu titlu de datorie pentru consumul energiei termice, precum și suma de 549,51 lei cu titlu de taxă de stat. În rest acțiunea a fost respinsă ca tardivă.

Timotin Gheorghe a declarat cerere de apel, solicitînd casarea hotărîrii primei instanțe și emiterea unei noi hotărîri de respingere a acțiunii.

Prin decizia din 17 octombrie 2017 a Curții de Apel Chișinău a fost respinsă cererea de apel depusă de Timotin Gheorghe și menținută hotărîrea primei instanțe.

La 15 decembrie 2017, în termenul prevăzut de lege, Timotin Gheorghe a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd casarea ei și remiterea cauzei spre rejudecare.

În motivarea recursului a indicat că instanțele de judecată nu au indicat corect limita de referință a restanței și componentele restanței pe capitole, precum și perioada admisă de instanțe ca fiind tardivă. A susținut că suma dispusă spre încasare de către instanță este nejustificată, în baza unor date și informații neverificate, abuzive și eronate. Instanța de apel era în imposibilitate de a se

expune în totalitate asupra circumstanțelor doar în temeiul probelor prezentate de intimați.

La 12 martie 2018, Gheorghe Timotin a depus cerere de recurs suplimentar, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului suplimentar a indicat că instanțele ierarhic inferioare nu doar că au încălcat și aplicat eronat normele de drept material și procedural, dar au ignorat normele internaționale, cât și Convenția Europeană pentru Drepturile Omului.

Examinând temeiurile recursului declarat de Timotin Gheorghe, în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Timotin Gheorghe nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură

civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Timotin Gheorghe.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului Civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Timotin Gheorghe se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

Judecătorii

Mariana Pitic

Iurie Bejenaru